

občina šentjur pri celju

URIP

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

K javni razpravi

O OSNUTKU DRUŽBENEGA DOGOVORA O UREJANJU DELOVNEGA IN OBRATOVALNEGA ČASA

Pred nami je že nekaj časa pričakovani Družbeni dogovor o urejanju delovnega in obratovalnega časa. Razprave o osnutku dogovora (objavljen je v prilogi Delavske enotnosti, SINDIKALNI POROČEVALEC št. 12, z dne 3. 2. 1983), katere bodo vodile osnovne organizacije ZS, bodo potekale do 10. marca 1983.

In v čem je namen dogovora? Predlagatelji so to opredelili v uvodu, ki razlaga, da udeleženci sklepajo dogovor kot skupno družbeno usmeritev zato »da bi delavci pri urejanju delovnega in obratovalnega časa v svojih samoupravnih aktih kar najustrezneje zagotavljali uresničevanje družbenih razvojnih ciljev in ciljev politike ekonomske stabilizacije, uskladili obratovalni čas vseh med seboj povezanih področij družbenega dela na ustreznih območjih posameznih dejavnosti, razreševali probleme pri usklajenem prehodu na letno računanje časa, ustvarjali pogoje za učinkovitejšo gospodarjenje z družbenimi sredstvi, za doseganje večje produktivnosti dela ter ob tem utrjevali svoj družbeno-ekonomski položaj, približevali delovni čas največji človekovi pripravljenosti za delo, stalno izboljševali pogoje dela ter humanizirali delo.«

Namen je torej, da dosežemo boljšo izrabo delovnega časa, najučinkovitejšo uporabo delovnih sredstev in večjo prilagojenost obratovalnega časa potrebam delavcev in občanov.

Iz zapsanega sledi, da je namen jasen in da ni govora o tem, da pomeni sprejetje dogovora začetek uvajanja deljenega delovnega časa. Takšna namigovanja, ki so v preteklosti bila prisotna in najbrž so še, so ne-utemeljena, kot je pred kratkim povdarila podpredsednica RK SZDL Slovenije Tilka Blaha.

Glede na to, da so pobude o spremembi delovnega časa v lanskem letu v naši občini povzročile precej nejevolje med delovnimi ljudmi in občani, moramo

čas, ki je dan za razpravo maksimalno izkoristiti. Zavzeti se moramo zato, da razprave ne bodo zgolj formalno dejanje. Biti morajo vsebinske, predvsem pa moramo doseči, da bodo delavci odkrito povedali svoje mišljenja.

Pri vodenju razprav pa ne smemo pozabiti na dvoje dejstev:

1. v družbi smo se jasno dogovorili, da bomo izbojevali stabilizacijsko bitko. To pa v prvi vrsti pomeni, da moramo več in bolje delati z družbenimi proizvodnimi sredstvi, da je treba delovna sredstva izkoriščati v polni meri, vse dejavnosti, ki prispevajo k produktivnemu delu pa moramo temu ustrezno prilagoditi. To nenazadnje pomeni, da bodo posamezne storitve med njimi morale biti v bodoče na razpolago večini delavcev v proizvodnih dejavnostih in tudi drugim občanom izven njihovega delovnega časa

2. v javni razpravi o dogovoru moramo odkrito odgovoriti tudi na vprašanje, kaj je družbeni interes pri določanju delovnega časa in kaj je v tem primeru tisto, ko posameznik ali skupina svoj interes dviga nad družbenega.

Zlasti to zadnje pa ne bo lahko. Zato morajo organizatorji javne razprave zagotoviti vzdušje za demokratičen, odprt in zmeren dialog.

Največja odgovornost pri vodenju razprav vsekakor leži na izvršnih odborih OO ZSS, kateri morajo organizirati in voditi razprave v organizacijah združenega dela. To pa ne pomeni, niti ne bi bilo prav, da bi lahko ostale družbenopolitične organizacije stale ob strani, še manj pa samoupravni organi in strokovne službe. Le z aktivno vlogo vseh navedenih in vsakega posameznika bomo lahko v občini izvedli kvalitetno javno razpravo.

Za uspešno in vsebinsko razpravo pa je pomembno tudi to, da bodo strokovne službe in poslovodni organi v temeljnih samoupravnih organih in skupnostih pripravili v času javne razprave strokovne rešitve, utemeljili razlage in dali ustrezne po-

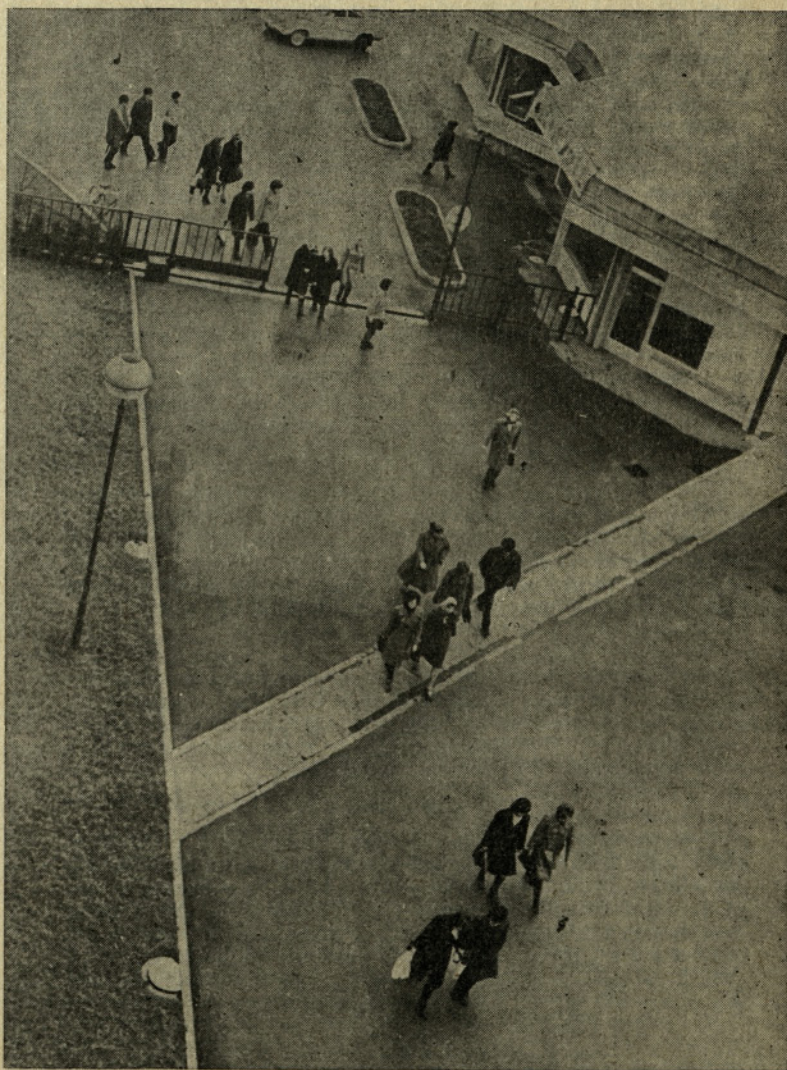
bude in predloge za nemoten in skladen prehod na nov delovni in obratovalni čas. Ta prehod mora ustrezati vsaki temeljni skupnosti in vsem povezavam — od prometa, trgovin, šolskih vzgojnovarstvenih služb itd., in potrebam ter hotenjem delavcev in občanov. Pri tem usklajevanju pa bomo morali odigrati posebno vlogo izvršni in strokovni organi občinske skupščine.

Prav bi tudi bilo, če bi sočasno s temi aktivnostmi strokovne službe pripravili predloge spre-

memb samoupravnih splošnih aktov, s katerimi delavci samoupravno urejajo svoj delovni in obratovalni čas.

Časa za javno razpravo na prvi pogled morda ni dovolj. Če pa se bomo znali organizirati in če bomo za rapravo izkoristili že predvidene sestanke, kot na primer sestanke sindikalnih skupin v pripravah na letne seje osnovnih organizacij ZSS ali ob obravnavi poslovnih poročil poslovodnih delavcev v pripravah na obravnavo zaključnih računov 82, potem najbrž o pomanjkanju časa za javno razpravo ne moremo in ne bi mogli govoriti.

Miran Koren

Od tu in tam...

— V četrtek, 3. februarja, je bila seja sveta za kulturo pri OK SZDL Šentjur. Na seji so bile obravnavane dopolnitve programskih usmeritev sveta za kulturo in program prireditev za leto 1983 v naši občini.

— ◆ —

— V ponedeljek, 7. februarja, je bila v kulturnem domu proslava slovenskega kulturnega praznika. V pestrem programu so sodelovali znani slovenski glasbeni umetniki: sopranistka Ileana Bratuš-Kacjan, basist Jože Stabej, Tatjana Šporar-Bratuž — klavir in dramska igralka Alenka Svetel.

K pestremu kulturnemu dogodku je svoj delež prispeval tudi moški pevski zbor s Ponikve.

Na tej proslavi je Zveza kulturnih organizacij podelila priznanja zaslužnim delavcem na kulturnem področju. Priznanja so prejeli: moški pevski zbor »skladateljev Ipavcev«, Ivanka Podgrajski iz Šentjurja, Julij Gorič — zborovodja MPZ Ponikva, Marija Spolenak iz Slivnice in Anton Kolar iz Dramelj.

— ◆ —

— V torek, 8. februarja, je zasedalo predsedstvo ZRVS. Obravnavalo je program dela za leto 1983, finančni plan 1983 ter realizacijo (zaključni račun 1982). Poleg tega so na seji razdelili naloge članov predsedstva glede obiska predstavnikov RK ZRVS, 25. februarja, v naši občini.

— ◆ —

— V sredo, 9. februarja, je bila seja občinskega odbora ZZB NOV, na kateri so obravnavali aktualna vprašanja družbenoekonomske situacije v Jugoslaviji ter resolucijo o razvoju družbenopolitične skupnosti v letu 1983. Poleg tega so se dogovorili tudi o organiziranju občnih zborov krajevnih organizacij ZB, ki bodo potekali v mesecu marcu, na katerih bodo ocenili svoje delo za preteklo leto in se dogovorili za bodoče naloge.

— ◆ —

— Predsedstvo Občinske konference SZDL je obravnavalo pobudo IS SO Šentjur o intenzifikaciji kmetijskih zemljišč. Ker je to zelo občutljivo področje, ga je potrebno razreševati po dobro zastavljeni poti. Poudarjeno je bilo, da je k reševanju teh problemov potrebno primerno pristopiti, obravnavati vsak primer posebej. Glede na ugotovitev stanja se sprejema pobuda in stališče za razrešitev problema.

Pri tem je potrebno paziti na socialno varnost kmetov, ki so na teh zemljiščih. Začeto aktivnost, na osnovi katere bi intenzivno obdelali sleherni kmetijsko zemljišče, je potrebno prenesti v KS med občane, jih na organiziran način seznaniti s cilji akcije ter jih pridobiti za sodelovanje na tem področju.

— ◆ —

— V petek, 11. februarja, je bila v Dramljah v osnovni šoli odprta razstava o življenju in delu narodnega heroja Miloša Zidanška. O liku heroja je spregovoril tovariš France Filipič.

Razstavo je pripravil in uredil Muzej revolucije iz Celja v sodelovanju z muzejem iz Maribora in Ljubljane. Nekaj slikovnega gradiva je odstopila sestra narodnega heroja.

— ◆ —

— V nedeljo, 13. 2., je TVD Partizan Ponikva priredil smučarsko tekmovanje vseh smučarjev. Najmlajši je bil star 5 let, najstarejši 45 let. Vseh nastopajočih je bilo 50. Tekmovali so mešano cicibani, pionirji, mladinci in veterani, med njimi tudi dekleta. Vzdušje je bilo enkratno ob zelo vzorni organizaciji TVD Partizan Ponikva.

— ◆ —

— V sredo, 16. februarja, so na seji sveta za ohranjanje in razvijanje tradicij NOB pri OK SZDL obravnavali programske usmeritve za leto 1983, program občinskih proslav, ki obeležujejo NOB in pregled uresničevanja dogovora o čuvanju grobov in spomenikov NOB.

— ◆ —

— Za v sredo, 23. 2. 1983, je sklicana seja občinskega sveta ZSS Šentjur. Na seji bodo med drugim obravnavali poročilo o finančnem poslovanju občinskega sveta v letu 1982 in informacijo o pripravah na letne seje OO ZSS in obravnavo zaključnih računov. Pričakovati pa je, da bo tekla tudi razprava o problemih osebnih dohodkov v naši občini.

Šentjurski portret

Njeno delo je lahko primer drugim

V pričakovanju 8. marca — mednarodnega praznika žena, čutimo potrebo, da današnji šentjurski portret posvetimo ženi, materi, pridni delavki, ki ves svoj čas posveča družini in delu. Moj sogovornik je Vida Bolko, zaposlena v delovni organizaciji TOPER — TOZD Elegant Šentjur. Vida je mati dveh odraslih otrok.

Rodila se je tik pred vojno v Dramljah. Izhaja iz kmečke družine kot edinka. Končala je meščansko šolo v Celju. Želela se je posvetiti matematiki. To je bila in ostala samo želja.

Ko je bila stara 18 let, je spoznala zdravega kmečkega fanta in pri 20. letih se je poročila. Trdost življenja je Vida občutila na svoji koži. Vojna leta so tudi njej pustila neizbrisne sledi. Izgubila je svojo mamo v taborišču Auschwitz, sama pa je bila v skupini ukrađenih otrok internirana v Saldenbrugu v Nemčiji. Stara je bila samo 6 let in v internaciji je ostala tri leta.

Ko se je poročila, sta z možem živela na njenem domu. Vida je skrbela za gospodinjstvo in malo zemlje, mož je bil zaposlen.

Kruto življenje je bilo neizprosno. Morala se je zaposliti tudi sama, da bi skrbela za sebe in svoja otroka.

Leta 1969 je dobila svojo prvo in edino zaposlitev. Začela je v Elegantu, ko se je le-ta ustanovil v Šentjurju kot obrat celjskega Eleganta. Bilo jih je samo 21 delavcev, kako malo v primerjavi z zaposlenimi danes (147). Izdelovali so vojaške bunde in Vida je delala kot šivilja.

Tedanji obrat Eleganta je bil v gornjem trgu v stari knjižnici, vse do leta 1973. Kot pridna delavka se je redno vključevala v delo samoupravnih organov in dve mandatni dobi je bila članica delavskega sveta in član samoupravne delavske kontrole.

Vida Bolko je ena izmed najstarejših delavk (ne po letih) v Elegantu. Sedaj dela na obraču-

nu dnevnega osebnega dohodka. Zdi se mi, da je Vida našla ponoven stik s svojo nekdanjo željo — matematiko.

Vida Bolko je pridna delavka in družbeno aktivna v TOZD in KS Dramlje. Težko usklajuje svoj delovni čas z družbenimi aktivnostmi, saj sama pravi, da če si pripravljen delati, se mora vedno najti čas.

Poleg veliko dela v TOZD in doma zmeraj najde čas, da se posveti branju, sprehodom, pletenju in podobnemu. Veliko bere. Redno dnevno prebere časopis in je zvesta bralka revije Naša žena. Želi si miru in to pri nas kot v svetu. Vida je človek, ki je priljubljen v svoji sredini, saj vedno najde čas, da pomaga in prenaša svoje delovne izkušnje na mlajše sodelavke.

Zahvalil sem se ji za prijeten klepet. Vida se je nekako na hitro poslovila in odšla; čakalo jo je delo.

Vida je primer dobrega človeka in delavca, skromnost in odkritost pa sta njeni odliki. Želim, da naprej ostane takšna.

Goce Kalajdziski

OBVESTILO

Po določbah 109., 110 in 184. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 5/82) bodo po 31. 3. 1983 smeli voziti traktor le tisti vozniki, ki bodo imeli veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo traktorja. Do tega roka smejo voziti traktor tudi vozniki, ki imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil B, C in D kategorije. Ti vozniki lahko zahtevajo do 31. 3. 1983 izdajo vozniškega dovoljenja za traktor na podlagi vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil B, C ali D kategorije.

Zahtevek za izdajo vozniškega dovoljenja za traktor vloži voznik na posebnem obrazcu v sprejemni pisarni Skupščine občine Šentjur pri Celju, h kateri mora priložiti:

- 1 fotografijo velikosti 35 mm x 45 mm,
- takso po tar. št. 1 in 12 ZUT v znesku 68,00 din,
- matično številko popisa prebivalstva.

Upravni organ za notranje zadeve občine Šentjur pri Celju je pričel z izdajo vozniških dovoljenj za traktorje 16. 2. 1983.

ODDELEK ZA NOTRANJE ZADEVE
SO ŠENTJUR PRI CELJU

Po stopinjah XIV. divizije

Mrzlo jutro, 8. februar 1983. To je dan, ko se za Šentjurčane, Celjane in Konjičane začne pohod po poteh slavne XIV. divizije.

Kljub velikemu snegu in grademu vremenu se nas je zbralo 25 udeležencev, ki smo sklenili, da bomo vsaj štiri dni »okušali partizansko življenje«.

Najprej sta nam komandant in politikomisar zadala funkcije, nato pa smo dobili spalne vreče, porcije ipd.

Za komandanta smo imeli izkušnega pohodnika Petra Padežnika, njegov namestnika pa je bil Roman Leljak.

Najprej smo se seveda spozna-

vrsti večerja. Dolgo v noč so tekli pogovori o vsem mogočem.

Zjutraj nas je za osvežitev prepihal mrzel zimski veter in snežinke. Pot smo nadaljevali proti vasi Kompole. Pri odcepu na Resevno, smo položili venec na grob trem padlim borcem.

Spomnili smo se borcev, kako so morda še po mnogo višjem snegu gazili, zraven pa še nosili na ramah težko puško. Oni niso hodili po poti tako varno kot mi. Morali so biti v stalni pripravljenosti, če jih sovražnik kje napade.

S takšnimi mislimi je vsak korajžno stopal naprej. Na Bla-

odpravili proti samostanu Žiče. Pri spomeniku Milenka Kneževiča so nas domačini toplo sprejeli. Ogledali smo si tudi razvaline Žičkega samostana, nato pa odšli naprej proti Spitališču in Tolstem vrhu.

Na območju, kjer je padel Milenko Kneževič, nas je gospodinja — ilegalna borka — toplo sprejela in nam povedala nekaj besed o padlem junaku. Še bolj pa smo se razveselili svežega domačega kruha in toplega čaja.

Mokri smo prispeli proti večeru v Slovenjske Konjice.

Prenočišče je bilo tokrat v telovadnici osnovne šole Dušana Jereba v Slovenjskih Konjicah, kjer smo imeli tudi kulturni program.

Petek, 11. februar.

Po zajtrku smo odšli proti Stranicam. Pred spomenikom talcev je bil kulturni program in slovesna predaja prapora III. etapi pohoda.

Po osvežitvi s čajem smo nadaljevali naš zadnji konec poti

proti Socki in nato proti Dobrni. Pred sabo smo zagledali Dobrno. Nasmehi na obrazih in veselje sploh niso kazali utrujenosti pač pa se je slišala naša pesem po vsej kotlini. S toplim kosilom v OŠ Dobrna smo zaključili pohod II. etape.

Z avtobusi smo se nato zopet peljali nazaj. Vso pot do Šentjurga nas je spremljala glasna in vesela pesem. Pozabili smo na zimo, na mraz, na hribe, na vse...

Človek kar ne more skriti občutkov, ki smo jih ob tem pohodu doživljali. Kljub izredno težkim vremenskim razmeram, vetru, mrazu in visokemu snegu, podobnim kot leta 1944, so doživljali nepozabni in ni jih moč opisati, če sam tega ne doživim.

Na takšnih pohodih mladih se oživljajo tradicije NOV, ki ne morejo biti pozabljene. Tu se kali tovarštvo, pripadnost naši domovini in poti začrtani pod vodstvom tovariša Tita.

Irena GUČEK

li med seboj, nato pa smo se skupaj s pohodniki iz konjiške občine odpeljali pred celjsko gimnazijo, kjer je bil skupen zbor vseh pohodnikov.

Z dvema avtobusoma smo se odpeljali proti Gračnici. Ob 12. uri smo imeli slovesno predajo prapora pri spomeniku Ilije Badovinca. Obljubili smo, da bomo prapor skrbno čuvali vse dni pohoda.

Ko smo se odcepili od prve etape, je zadonela pesem XIV. divizije. Polni moči, volje in veselja, smo se podali v hrib.

Kar krepko se je že stemnilo, ko smo zagledali naselje Svetino. Premraženi smo odšli v tople učilnice osnovne šole. Vsakdo si je najprej lepo uredil svoje ležišče, potem pa je bila na

govni nas je razveselila vojaška kuhinja s čajem in malico. Ob zvokih harmonike smo v gozdu zapeli nekaj pesmi, nato pa odšli proti Dramljam. Tam smo imeli kosilo in počitek. V OŠ smo si ogledali tudi lepo pripravljeno razstavo Miloša Zidanška. Pot nas je naprej vodila proti domu Miloša Zidanška.

Črešnjice. Premraženi in mokri smo se porazdelili v učilnice. Po večerji smo si ogledali še kulturni program, ki smo ga pripravili vsi pohodniki. Na pomoč nam je priskočil tudi borec XIV. divizije Branko Defar — Striček. Saj ga vsi poznate, ali ne?

Povedal nam je nekaj dogodkov iz II. svetovne vojne.

Jutro, 10. februar Črešnjice.

Po zajtrku in čiščenju smo se

OBVESTILO

V petek, 11. februarja 1983, naj bi bil — po plakatih sodeč — v Šentjurju koncert skupine POMARANČA. Ker so se pojavile govorice, da je koncert organizirala OK ZSMS Šentjur, ki naj bi prevzela tudi odgovornost za odpadli koncert, sporočamo, da odgovorni mladinci na OK ZSMS Šentjur ne vedo nič o organizaciji tega koncerta, ker ga tudi niso organizirali.

Po izjavah posameznikov pa naj bi koncert pripravljali in organiziral Dani Novak, ki ni imel nobenih pooblastil OK ZSMS Šentjur.

Težak, a vendar zanimiv poklic

Predstavniki republiškega sekretariata za notranje zadeve in kadetske šole za miličnike v Tacnu, so na tiskovni konferenci, 10. februarja, pred začetkom vpisa, predstavili bodoče miličnike. O liku miličnika je spregovoril republiški podsekretar za notranje zadeve Leopold Jesenek in dejal, da je to težak, a vendar lep in zanimiv poklic.

Miličnik je dolžan pomagati vsakomur, ki je ogrožen in potrebuje njegovo pomoč, hkrati pa je del družbenega okolja v katerem deluje.

Milica, kot sestavni del splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ima pomembne naloge tudi v izrednih varnostnih razmerah, neposredni vojni nevarnosti in v vojni. Poklic zahteva zdravo osebnost in človeka, ki bo v vsakem trenutku pri-

pravljen pomagati sočloveku v težavah.

V kadetsko šolo za miličnike se lahko vpiše mladinec, ki ni starejši od 17 let, je telesno in duševno zdrav, obvlada slovenski jezik, je uspešno končal osnovno šolo in proti njemu ni bil izrečen vzgojni ukrep. Vpis v kadetsko šolo za miličnike bodo tokrat zaključili z 31. marcem. Kandidati bodo nadaljne informacije lahko dobili na postajah milice v kraju, kjer stanujejo.

Kadetska šola za miličnike v Tacnu pri Ljubljani za takšno šolanje ponuja dobre pogoje. Tam so učilnice s kabineti, domovi za kadete, telovadnica, strelišča, prostor za učenje vožnje z motornimi kolesi in podobno. Ta šola je med najbolje uredjenimi šolami v naši republici.

Goce Kalajžiski

KADROVSKE SPREMEMBE

Na sejah zborov Skupščine občine Šentjur, ki je bila 31. januarja 1983, je bil izvoljen za člana izvršnega sveta SO in za predsednika komiteja za družbeno planiranje tovariš Drago MACKOŠEK, dosedanji tajnik komunalno cestne skupnosti. Sprememba je nastala zaradi odhoda na novo službeno dolžnost v Železarno Štore prejšnjega predsednika komiteja tovariša Sergeja Šešerka, ki pa še naprej ostaja član in podpredsednik izvršnega sveta Skupščine občine Šentjur.

Ob kulturnem prazniku

Ob vsakoletnem kulturnem prazniku pregledamo opravljeno delo na področju kulture. Razglasitev slovenskega kulturnega praznika je bila predpisana 1. februarja 1945 — podpisala sta jo J. Vidmar in B. Kidrič. Kulturnim ustanovam je bilo naloženo, naj praznujejo ta dan kot svoj dan, kot praznik slovenske kulture, pridruži naj se jim vse slovensko ljudstvo.

Že pred 41 leti je na proglas OF slovenskega naroda sredi okupirane Ljubljane množica ljudi, predvsem mladih, s polaganjem cvetja in slovenskih zastavic pred Prešernovim spomenikom izrazila uporniško zavest in borbeno voljo slovenskega naroda. V času NOB so delovale kulturne skupine, ki so prenašale besede slovenskih pesnikov in pisateljev. V borbi in težkem življenju so se uveljavljali mladi partizanski pesniki in pisatelji kot Karel Destovnik, Matej Bor in drugi. Partizansko gledališče je imelo gledališke predstave, glas harmonike pred borbo ali po borbi je bil vedno dovolj za spodbudo utrujenim borcem.

Slovinci smo bili dolgo časa na kulturnem področju brez svojih ljudi. Primož Trubar je zapisal prvo slovensko besedo, nato pa so to pot nadaljevali veliki umetniki slovenske besede Prešeren, Jurčič, Levstik, Cankar, Ipavec, Kajuh in drugi.

S slovensko pesmijo in besedo smo se uveljavili v mednarodnem življenju, kjer so nas priznali kot kulturni narod.

Delavec in kmetje so se v svojem borbenem družbenopolitičnem delu vedno uveljavljali tudi s slovensko besedo in s tem izpričali svojo ljudsko, patriotično in narodnostno usmerjenost. Vrh je ta bolj dosegel v času, ko je bil v zadnji vojni v celoti ogrožen obstoj slovenskega naroda, s tem jezika in osebne pravice do svobode.

Boja za suverenost slovenskega naroda ni mogoče vezati samo na slovensko besedo, temveč le v soodvisnosti socialističnih samoupravnih odnosov, s položajem delovnega človeka ter občana s politično, ekonomsko in kulturno samostojnostjo.

Danes se slovenska kultura oblikuje sredi vsestranskega družbenega razvoja in ob naglih družbenih spremembah. V kulturi smo v zadnjih letih naredili marsikaj — od povezovanja v bolj enoten in celovit kulturni prostor z usklajenimi izhodišči za oblikovanje kulturne politike, do tega, da je kultura zaživela v novih okoljih, od KS do TOZD. Med vsemi težavami je še vse preveč razprav o denarju namesto o programih. Dajati je potrebno prednost tistim programom, ki so kakovostni, ki vključujejo in združujejo delovne ljudi in občane.

Z reševanjem teh in podobnih vprašanj bomo utrdili družbeno-ekonomski položaj dejavnosti ter odprli možnost za nadaljnje še bolj uspešno delo. Prav v tem je stabilizacija, ki jo moramo opraviti v kulturi.

Zakoni, samoupravni dogovori in sporazumi lahko ostanejo le

črka na papirju, če jih ne oživi človek s svojim interesom, voljo in delom. Zato je pomembno, kako bo v kulturnih skupnostih potekalo delegatsko dogovarjanje med izvajalci in uporabniki, ki sta se do sedaj premalo uveljavljala. Stremeti moramo za tem, da bomo vse potrebe po kulturi prenašali prav v kulturno skupnost, seveda pa brez sodelovanja vseh delovnih ljudi in občanov ne moremo uspeti.

Posebno pomembno je, da ob ustvarjanju možnosti za kulturnejše življenje in delo delovnih ljudi usmerimo svoje aktivnosti v kulturno-umetnostno vzgojo mladine v naših šolah, kot bodočim uporabnikom in izvajalcem kulturnih dobrin; kulturne dejavnosti morajo biti v prid delovnemu človeku in občanu — če ne, bodo kulturne dvorane še večkrat prazne; plemeniti moramo kulturo okolja, kjer delovni človek in občan živi.

SZDL je v veliki meri prispevala pri večjem podružabljanju kulture. V zadnjem času je kljub težkim materialnim pogojem, v katerih se je znašla kultura, opazen razmah dejavnosti na vseh področjih kulturne dejavnosti. To opazimo pri sodelovanju na kulturnih prireditvah ob NAŠI BESEDI v občini.

Skrb za kulturo, kulturnejše življenje delovnih ljudi, postaja stvar njihove samoupravne prakse. Poseben poudarek moramo dati kulturnemu izobraževanju šolajočih se mladine.

Težko je v kulturi narediti zmeraj kaj dobro, ne gre le za navdih, temveč za voljo, pogum, za ustvarjalno srečo — tudi v kulturi gre za delo, ki ga je treba spoštovati in nagradjevati. Vsak kulturni delavec, ustvarjalec je s svojim delom, ki je širšega pomena, tudi družbeni delavec, ker tudi odgovarja za svoje delo.

To njegovo delo je podvrženo javnemu vrednotenju. Kadar gre za prostore in tehniko — le-to lahko kupimo, ljudi — delavce v kulturi in občeudovalce kulture — je potrebno vzgojiti, kar je dolgotrajen in odgovoren proces.

Poseben poudarek dajemo ljubiteljski kulturni dejavnosti, ki ustvarja kulturne dobrine, se vzgaja v kulturi, ljubiteljsko delo je odnos med človekom in umetnostjo.

Ta oblika dela je možna povsod, kjer so ljudje, ki so seznanjeni s kulturo in so po svoji naravi blizu ljudi, da znajo to prenesti na druge. Ta dejavnost pri nas zadnje čase zaostaja, zdaj je pravi trenutek, da jo pozivimo.

Zavzemati se moramo za bogatejšo življenje mladih, saj usmerjeno izobraževanje omogoča popolnoma nove, vendar še premalo izkoriščene možnosti za bogatejšo kulturno življenje šolske mladine. Pri tem bi morala ljubiteljska kultura, ki ji namenimo veliko pozornosti, imeti posebno odgovornost, da svojo dejavnost povezuje z osnovnimi šolami, kulturnimi društvi, zvezo kulturnih organizacij in kulturno skupnostjo.

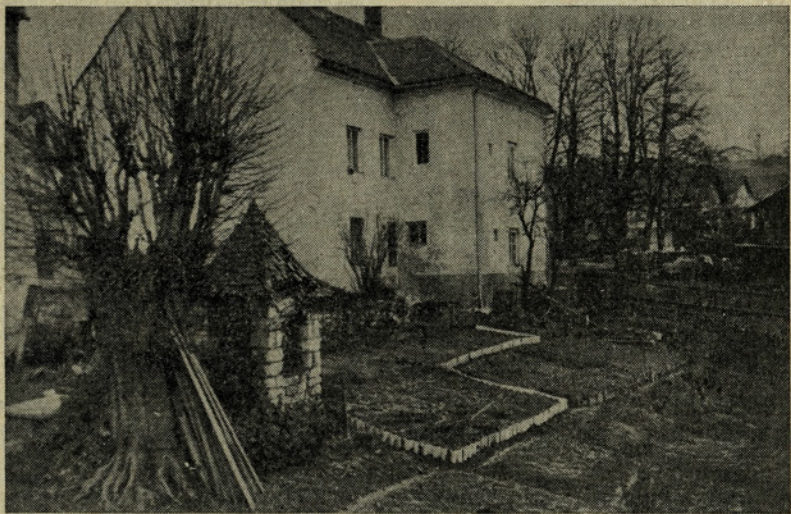
Imamo precej kulturnih domov, kjer so dobri pogoji dela,

imamo precej ljudi, ki imajo željo in veselje do dela v kulturi, čeprav žrtvujejo mnogo svojega prostega časa. Imamo precej pevskih zborov, ki delajo ljubiteljsko — koliko truda je potrebno vložiti za dosežen uspeh. Manj imamo folklorne dejavnosti,

čeprav bi jo lahko razvili, a ni dovolj strokovnih kadrov. Le manj je gledališke dejavnosti v naši občini. Z vsemi dejavniki, od samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, se moramo zavzemati za vse te oblike ljubiteljske dejavnosti.

Kljub tem težavam imamo v občini razvito kulturno dejavnost, ki se uveljavlja preko kulturne skupnosti in zveze kulturnih organizacij v občini Šentjur.

Plečnikovo delo propada !

V dvorišču rojstne hiše skladateljev Ipavcev, stoji vodnjak, delo znane slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika ki sedaj propada.

Kaj moramo Šentjurčani storiti, da ohranimo kulturno dediščino? Kakšni so razlogi: finančna sredstva, ali naša nemarnost?

Goce Kalajdziski

Zanimivosti iz knjižnice

10. februarja 1983 smo ob 18. uri v šentjurski knjižnici, skupno z mladimi Šentjurčani pripravili večer Srečka Kosovela. Poleg programa smo v prostore Knjižnice postavili razstavo risb

s kredo tovariša Iva Brodeja, ki je s svojimi risbami zopet potrdil kvailteto svojega dela.

Mladi, za kulturo zagreti mladinci, so izbrali in podali Srečkovo poezijo tako, da je delo tega mladega pesnika postalo vsem prisotnim bližje. Ob spremljavi kitar pa je večer poezije postal še toliko bolj prijeten.

V Knjižnici smo veseli, da lahko na tak način predstavljamo pisatelje, pesnike ter likovne ustvarjalce. Želimo le, da bi se tudi starejši občani odzvali vabilu ter s tem dali prizadevni mladini moralno podporo, tako da bi z veseljem nadaljevali začrtano delo.

V prihodnjem pozivamo vse, ki se v svojem prostem času posvečate pisanju črtic in pesmi, da 2 — 3 prispevke oddate v Knjižnici, nato pa vam bomo sporočili kdaj bomo priredili večer vaše poezije, proze.

T. C.

Mlečna restavracija v Šentjurju?

Hitri utrip našega vsakodnevnega življenja, raznolike obveznosti tudi v naši občini, delovne ljudi in občane vse pogosteje silijo v razmišljanja o ustaljenem načinu življenja oz. življenjskih navad. Ena izmed takih je tudi prehranjevanje. Znanе so ugotovitve, da ravno zdravi prehrani povprečen Slovenec posveča vse premalo pozornosti, še posebno pa zanemarjamo jutranji obrok (zajtrk). V naši občini je ob dejstvu, da se večina delavcev vozi na delo iz raznih smeri in glede na obstoječe vozne rede odidejo na pot v zgodnjih jutranjih urah, najbrž použitek zajtrka že pozabljen stvar. Tako je še prvi obrok v dopoldanskem času malica na delovnem mestu, seveda tam, kjer je organizirana. Pri vsem tem je res, da danes v Šentjurju, kjer je večina delovnih organizacij in vseh državnih

in družbenih institucij, ni možno pred 7. uro zjutraj dobiti zajtrka ali vsaj svežo žemljico in skodelico toplega napitka.

Bralec teh vrstic se bo najbrž vprašal, seveda če je vztrajal do tu, kakšno zvezo ima vse to z naslovom. Odgovor je tu. Osnovna organizacija zveze sindikatov Temeljnega sodišča Celje, enota Šentjur, je pred kratkim posredovala občinskemu svetu ZSS pobudo, da v občini začnemo z akcijo za odprtje MLEČNE RESTAVRACIJE. Pobuda je vsekar zanimiva. Namen takšne restavracije, ki ponekod že uspešno poslujejo, je v tem, da nudi v jutranjem času primeren zajtrk vsakomur, ki čuti to potrebo. Razlogov za in proti je najbrž veliko. Pa vendar bi morali prevladati tisti za, zato pobuda ne bi smela obležati v predalih.

Prepričani smo, da bo pri pristojnih organih, predvsem pa pri delavcih DO Merx-a TOZD Gostinstvo ali Kmetijskega kombinata, pobuda deležna ustrezne pozornosti. Pa ne le pri njih. Prav bi bilo, da bi o pobudi spregovorili tudi v organih krajevne skupnosti Šentjur-center in okolica, v delavskih svetih delovnih organizacij in še kje.

Pobuda je tu. Najbrž nas nič ne stane, če o njej resno spregovorimo in premislimo. Zato naj ta zapis pomeni poziv k razpravi in razmišljanju, ali v Šentjurju potrebujemo MLEČNO RESTAVRACIJO ali vsaj zametke nečesa podobnega.

Naša želja je, da bi lahko v naslednjih številkah UTRIPA o realizaciji pobude napisali že kaj konkretnega.

MK

Nova šolska kuhinja

KONČNO SANIRAN OBJEKT DRUŽBENE PREHRANE V OSNOVNI ŠOLI »FRANJA MALGAJA« ŠENTJUR PRI CELJU

S pričetkom 2. polletja šolskega leta 1982/83 smo na šoli rešili perečo problematiko priprave šolske prehrane — obratovati je pričel saniran objekt šolske prehrane v spodnjih prostorih stare šole.

Od izglasovanja dela samoprišpevka v ta namen v KS Šentjur-center in pozitivnih odločitev o sofinanciranju KS Šentjur-okolica smo vodili stalno »bitko« za finančno pokritje in realizacijo idejnega projekta. V začetku leta 1982 smo po sklepu sveta šole, odločitvah zbora delegatov KS Šentjur-center in KS Šentjur-okolica ter delegatov občinske izobraževalne skupnosti Šentjur pričeli z dolgo pričakovano sanacijo kuhinjskega objekta. Nosilec investicije je bila osnovna šola »Franja Malgaja« Šentjur pri Celju.

Po izdelavi tehnične dokumentacije, ki jo je izdelal Razvojni center Celje, smo proti koncu junija 1982 pričeli z deli. Izvajalec del je bil GIP INGRAD — TOZD Šentjur skupno s Komunalno obrtnim podjetjem Šentjur in z drugimi kooperanti.

Celotna vrednost opravljenih gradbenih, obrtnih del in instalacij je brez opreme in tehnične dokumentacije 5.400.000,00 din; nova oprema kuhinjskega objekta pa je bila nabavljena v vrednosti 1.600.000,00 din; tako je skupna vrednost opravljenih del v višini 7.000.000,00 din. Sredstva je zagotovila občinska izobraževalna skupnost v višini 4.000.000,00 din, KS Šentjur-center 1.000.000,00 din, KS Šentjur-okolica 1.000.000,00 din (od tega 500.000,00 din še v letu 1983), DO VIZ Šentjur iz sredstev združene amortizacije

šol 1.000.000,00 din in sama šola iz sredstev za vzdrževanje. Tako je finančno pokrit celoten objekt.

S sanacijo objekta šolske prehrane smo pridobili nov kuhinjski blok s pomožnimi prostori v površini 127 m², jedilnico v površini 115 m² in prostor za komunikacije in delitev malic v površini 120 m², skupno 362 m², kar zadošča za pripravo okoli 900 malic in 250 kosil, ki jih sedaj pripravljamo.

Celoten kuhinjski objekt je samopostrežno organiziran in ustreza sanitarno tehničnim predpisom za pripravo šolske prehrane, prav tako pa so se izboljšali sami pogoji dela v objektu. Urediti je potrebno še jedilnico, kar nameravam v letnih počitnicah 1983. Za to bomo potrebovali okoli 500.000,00 din finančnih sredstev (nova okna, tlaki, pleskanje...).

Opremo za jedilnico (SICO sedežne garniture) je sofinancirala DO ALPOS Šentjur v višini 240.000,00 din, prav tako pa nam je v letu 1981 namenila 130.000,00 din za sofinanciranje tehnične

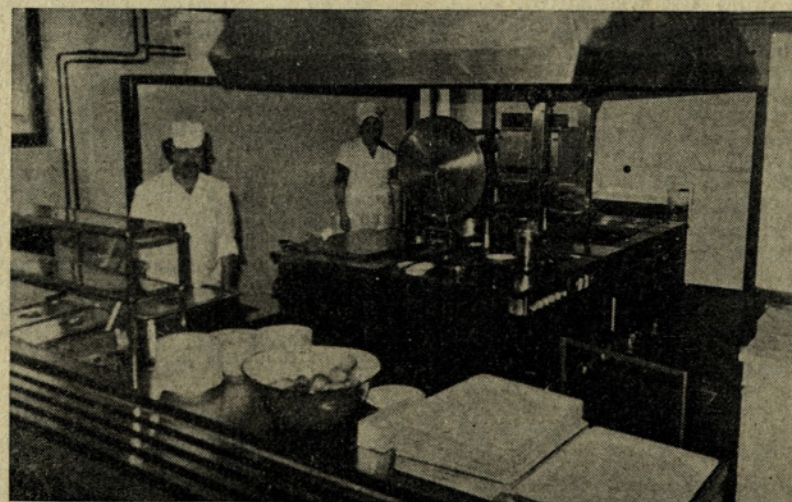
dokumentacije, za kar se delovnemu kolektivu DO ALPOS zahvaljujemo.

Kljub temu, da že novi objekt šolske prehrane služi svojemu namenu, bo uradna otvoritev objekta ob krajevnem prazniku, 18. marcu, ki ga praznujeta KS Šentjur-center in KS Šentjur-okolica, kateri sta z razumevanjem in prav tako materialno podprli naša prizadevanja za sanacijo objekta.

Z dokončno ureditvijo jedilnice v letnih počitnicah 1983 bo kuhinjski objekt v celoti saniran, kar bo velika pridobitev za učence našega šolskega okoliša kakor tudi za samo šolo in kraj.

Da je prišlo do realizacije navedenih del v predvidenem roku, se moram zahvaliti za razumevanje delegatov občinske izobraževalne skupnosti Šentjur, krajanov KS Šentjur-center in KS Šentjur-okolica, vseh vzgojno-izobraževalnih organizacij v okviru DO VIZ Šentjur, delovnega kolektiva DO ALPOS Šentjur, izvajalca del GIP INGRAD — TOZD Šentjur in dobavitelja opreme Slovenijales, TOZD Šolska oprema Celje.

Franc Krampf

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU

Datum: 15. 2. 1983

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Šentjur pri Celju objavlja na podlagi 8., 9. in 10. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje družbenih stanovanj, s katerimi razpolaga stanovanjska skupnost občine Šentjur pri Celju

JAVNI NATEČAJ

za zbiranje vlog za uvrstitev v prednostno listo za dodelitev družbenega stanovanja.

Upravičenci za dodelitev družbenega stanovanja so:

1. občani in družine z nižjim mesečnim skupnim čistim dohodkom na člana družine od povprečnega osebnega dohodka v SR Sloveniji
 2. upokojenci in invalidi
 3. delavci zaposleni v delovnih skupnostih in zavoda s področja šolstva, otroškega varstva, izobraževanja, zdravstva in drugi
 4. za delo nesposobni občani.
- Vsi upravičenci za uvrstitev v prednostno listo za dodelitev družbenega stanovanja morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da upravičenec za stanovanje oz. od članov njegove družine ni imetnik stanovanjske pravice na primernem stanovanju ali lastnik primerne vseljivega stanovanja,
 - da upravičenec za stanovanje stalno biva na območju občine Šentjur pri Celju
 - da upravičenec oz. njegova družina doslej še niso imeli ustreznega rešenega stanovanjskega vprašanja
 - da upravičenec ali za delo sposoben član ožje družine ni neupravičeno nezaposlen.
- Posebni pogoji za dodelitev družbenega stanovanja so:
- za občane in družine z nižjimi osebnimi dohodki se smatrajo upravičenci, katerih čisti dohodek na člana družine v preteklem letu ne presega 50 % povprečnega OD v SR Sloveniji kot ga izračuna Zavod za statistiko SR Slovenije
 - za upokojence in invalide, da skupni dohodek na člana družine ne presega mejnega zneska določenega v okviru skupnosti socialnega varstva v preteklem letu.

Upravičenci vložijo pismene vloge na Samoupravno stanovanjsko skupnost in morajo vsebovati:

- osebne podatke o upravičencu in članih njegove družine
- potrdilo o stalnem bivališču občine Šentjur
- uradno overjeno dokazilo o osebnem dohodku, pokojnini ali invalidnini za upravičenca in zaposlene člane družine
- morebitna potrdila o težjih boleznih upravičenca in članov njegove družine.

Razpis velja do 15. marca 1983, upravičenci pa lahko vlagajo v bodoče vloge za uvrstitev v prednostno listo skozi vse leto, vendar bodo vloge obravnavane enkrat letno in na osnovi tega izdelana tudi prednostna lista.

Predsednik odbora za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu
Vodušek Martin, l.r.

Društvo invalidov Šentjur

Društva invalidov so po svojih dejavnostih predvsem humanitarne organizacije in takšno je tudi Društvo invalidov Šentjur. Ta pa šteje v občini Šentjur pri Celju kar 800 članov. Združeni so v enotno organizacijo na občinskem nivoju. Poleg tega pa po krajevnih skupnostih delujejo posamezni odbori.

Društvo invalidov v Šentjurju tako združuje telesne invalide in invalidne osebe, ki nimajo statusa invalida (ostareli, onemogli itd.).

In kakšne so njihove glavne naloge:

Zelo pomembna naloga je skrb za socialno ogrožene osebe, obiski na domu in v domovih za onemogle in ostarele.

Združevanje invalidnih oseb, duševno motene mladine ter ostarelih je prav tako njihova naloga, ki jo po svojih zmožnostih izvršujejo.

Socialno ogroženim nudijo enkratno ali občasne denarne pomoči.

Da njihovo aktivnost res zasledimo povsod, nas prepriča tudi to, da vsako leto organizirajo srečanje v drugi krajevni skupnosti, kjer se med seboj pogovarjajo o svojih problemih. Zadatajo pa si tudi naloge za naprej.

Seveda pa poleg vseh teh nalog skrbijo tudi za šport in rekreacijo. Da so tudi na tem področju zelo aktivni, pričajo številna priznanja, ki krasijo njihovo društveno pisarno v Šentjurju.

Tako redno tekmujejo na med-občinskem nivoju v streljanju in šahu. Na tem področju so zabeležili več zelo pohvalnih rezultatov.

Vsako leto tudi obdarijo socialno ogrožene in onemogle. Člani društva invalidov pa so aktivni tudi v številnih organih. Posebej aktivni so na stanovanj-

skem področju, kjer skušajo s pomočjo k temu, da bi njihovi člani imeli kar najbolj ugodno rešeno stanovanjsko problematiko.

Ne pozabljajo pa na organiziranje izletov, kjer se med sabo zblizujejo in si izmenjajo medsebojna mnenja, pa tudi čas jim hitro mine.

Člani društva invalidov Šentjur so posebej ponosni tudi na to, da so lansko leto v svoji občini gostili vse predsednike republiških zvez invalidov.

Svoje srečanje so zaključili v Dramljah na tovariškem srečanju, ki ga je organiziralo društvo invalidov Šentjur.

Člani pa svojo aktivnost usmerjajo tudi za naprej. Želijo namreč oblikovati sekcije invalidov po delovnih organizacijah.

Na ta način bi bila zaključena celotna organiziranost invalidov in bi lahko tako v marsičem izboljšali svoj položaj, tako osebni kot širši družbeni.

Naj za zaključek zapišemo tudi to: Ko smo obiskali društvo invalidov, so bili kar malce razočarani, da jih tu v Šentjurju kar premalokrat obiščemo. S pričujočim člankom pa želimo, da bi o njihovi aktivnosti zvedel tudi širši krog ljudi, ki sicer neradi razpravljajo o vprašanju problematike invalidov.

Vsem invalidom želimo, da bi tudi v bodoče bili trdno povezani med sabo in da bi kar največ svojih interesov tudi realizirali.

Vsi ostali pa se potrudimo in pomagajmo takšnim organizacijam oziroma društvom, kot je društvo invalidov, če ne drugače vsaj z lepo besedo. Lepa beseda tudi lepo mesto najde, pravi slovenski pregovor, v tem primeru mora to še bolj držati.

Dragan Slakan

ČE NEKAJ NAREDIŠ, NAREDI DO KONCA!

Velikokrat nas zadnje čase nadlegujejo krajanje ulice Miloša Zidanška. Celu upravičeni, to moramo priznati. Za kaj gre? V lanskem letu v poletnem času so delavci komunalnega podjetja iz Šentjurja pripravljali teren za bodoči vrtec na Pešnici. Med potrebnimi deli je bil tudi izkop jarka proti potoku Pešnica. Kot pa vemo, so si stanovalci bloka v ulici Miloša Zidanška sami napravili pot ob Pešnici. Ker pa delavci niso, verjetno nič hudega sluteč, zagnili izkopanega jarka je sedaj ta ostal. Kako neprijetno je materam z otroki preskakovati kanal, o tem ni potrebno pisati. Navaditi se je treba le nekaj, če se lotiš nekaterih del, potem jih opravi do konca. To moramo imeti vedno pred seboj. Saj takšne pomankljivosti potem izražajo nezadovoljstvo krajanov. Vsa dela so opravili sami in sedaj hočejo, da se pot uredi zopet nazaj tako, kot je bila prej. Saj če ne gre drugače, naj KOP pripelje nekaj peska in dela se bodo sami lotili. Iz izkušenj, ki jih pri tem imamo, bi bilo dobro v bodoče za takšne pomankljivosti poiskati vzroke.

Prepričani smo, da jih pri KOP ne bo treba iskati in da bo že v tem mesecu vse nared. Takšni smo, samo spomniti nas je treba pravočasno, da potem kaj ne zamudimo.

Tudi letos »za« večje sodelovanje

Pri tem mislim na sodelovanje pri izvajanju posameznih komunalnih delih. V letu 1983 bo v Šentjurju, pa ne samo tu, tudi v drugih krajevnih skupnostih naše občine, vloženo veliko naporov v komunalno urejanje. Pri vsem tem gre za pomembno aktivnost, ki jo bodo v posameznih krajevnih skupnostih vodili. Veliko bo treba zato sodelovanja in konkretnega dela krajanov samih. Podražitve in drage naložbe ter izvedba del izvajalcev gradbenih podjetij ne bo prišla v tako veliki meri do izraza. Zato bodo skoraj že povsod lahko nabavljali le material, medtem ko bodo dela pd strokovnim nadzorstvom izvajali krajanje. Do tega je nujno moralo priti, saj ni več možno vsako najmanjšo kanalizacijo nalogati v breme krajevne ali komunalne skupnosti. Tega se bo počasi treba zavedati. Takšno prakso v veliki meri uporabljajo že dolga leta v krajevni skupnosti Šentjur-okolica. Tu se ljudje med sabo tudi mnogo bolj spoznajo. Zaradi tega bomo tudi v drugih sredinah prešli na podobno aktivnost. Seveda pa bomo poprej morali pridobiti vsa potrebna soglasja in projekte, brez katerih ne bo možno izvajati nobenih del.

Cesta Kozjanskega odreda - izgradnja pločnika

Leto, ki je pred nami, bo pomembno tudi zaradi tega, ker v tem letu nameravamo pristopiti k izgradnji pločnika od semaforiziranega križišča v Šentjurju do Zikoška. Ta izredno zahtevni projekt je že v izdelavi in računamo lahko, da bo nared v začetku aprila. V kolikor pa bodo zagotovljena predvidena sredstva, pa naj bi se z deli pričelo tudi v mesecu aprilu. Seveda pa bo imel največ dela pri tem ulični odbor ceste Kozjanskega odreda. Vendar pa bodo aktivnosti gotovo potekale zadovoljivo, saj so si znotraj uličnega odbora že razdelili naloge. Prepričani so, da bo program realiziran. Da bi le ne bile prevelike ovire pri tem, da bo zaradi zahtevnosti sama izvedba predraga. Ni potrebno posebej razlagati, da bo pločnik najbolj koristil delavcem, ki hodijo na delo v Cevarno, Elegant, pa dijakom Srednje kmetijske šole v Šentjurju in pa seveda številnim krajanom iz področja Nove vasi, Črnočice in še od drugje. Zaradi tega so vse te nujnosti narekemale, da do tega pride čimprej. Verjetno pa zaradi finančnih obveznosti na drugih področjih celotne izvedbe ne bo možno realizirati v letu 1983. Seveda pa se pričakuje pomoč tudi od Komunalne skupnosti. Saj bo ob izgradnji pločnika treba reševati še druge probleme, kot so: kanalizacija, avtobusna postaja in morda še kaj. Želimo si le, da bi do izvedbenih del prišlo čimprej.

Izredno zahtevno in odgovorno delo čaka ulični odbor ceste Kozjanskega odreda. Radi bi zaupanje občanov in dobili ga bodo, saj v slogi je moč in le s skupnimi močmi bodo izpeljali tako zahtevno nalogo, kot je izgradnja pločnika Križišče — Zikošek.

PREDLOG ZA KAR OSEM NOVIH ULIC V SOSESKI HRUŠEVEC!

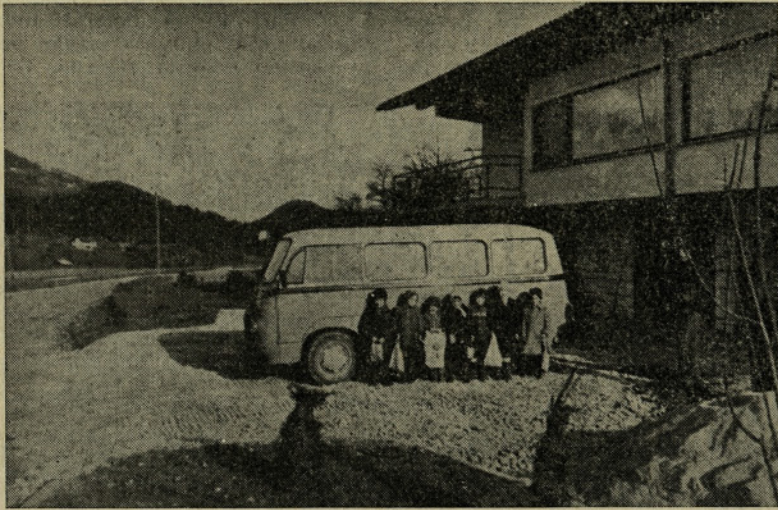
Že dobri dve leti poteka akcija za pridobivanje novih imen za ulice v soseski Hruševac. Potrebe so pokazale, da bodo na novo preimenovali kar osem ulic. Vsi predlogi so bili posredovani izključno iz soseske Hruševac in so jih nekateri organi v Krajevni skupnosti Šentjur-center že podprli. V sedanji ulici Franja Malgaja se bo na novo preimenovala samo ena ulica in to tista, ki poteka od odcepa ceste pri Magdalencu Rudiju do nove hiše Prebil Hilde. Ta ulica naj bi se preimenovala v ulico **OB KOZARICI**. — Razloga za to ni potrebno iskati daleč, saj potok Kozarica, ki teče neposredno ob tej ulici, kar primerno razlaga naziv ulice.

Vse ostale ulice pa bodo preimenovali v ulici II. bataljona in v naselju Hruševac. Te ulice pa bile naslednje: **VRTNA ULICA, CESTA MARJANA ŽAGRA, LOVSKA POT, CESTA NA BRDA, ULICA CVETKE JERINOVE, GAJSTOVA POT, ULICA BRATSTVA**. Takšen postopek je bil tudi potreben zaradi tega, ker je povzročal neljube težave številnim upravnim službam ter tistim, ki vodijo evidenco in druge sezname. Veliko hiš v teh bodočih ulicah nosi ime kar Hruševac n.h. Zaradi tega je bilo zelo težko poiskati naslovnika. Sedaj pa smo prepričani, da bomo vsaj začasno to uredili. V kolikor pa se bodo še pokazale potrebe, se bo v nadaljnjem postopku pristopilo k evidentiranju novih ulic. Začasno pa bodo vse ulice te soseske **Dokončna izdelava predloga bo realizirana v letu 1983.**

Drobec k stabilizaciji

Najmlajši šolarji so januarja zaključili cicibanovo šolo. Pouk je trajal sedemindvajset dni. Prvo srečanje s šolskimi klopki je bilo za otroke nekaj povsem novega. Nekateri so hodili v šolo peš, druge so vozili starši s svojimi avtomobili, v Jakobu pa so se odločili, da za deset otrok organizirajo prevoz s kombijem. Avtobusne zveze so slabe, pomanjkanje bencina pa je tudi staršem onemogočilo, da bi svojega šolarja vsak dan vozili v Šentjur. Starši, ki so z nekoliko bojazni pošiljali otroke v šolo, so ugotovili, da so si z organiziranim prevozom prihranili precej časa, še posebej velja to za kmečke starše. Tako je kombi vsak dan prihajal v Osredok, kjer so ga pri Šusterju že čakali otroci. Za nadzor pa je vsak dan eden od staršev potoval z njimi.

Podobne odločitve so vredne posnemanja, še posebej sedaj, ko nam je varčevanje prva naloga.

Srečanje upokojenih obrtnikov

Ob novem letu se z lepimi željami spomnimo vseh znancev in prijateljev, jim sežemo v roko in voščimo kar največ sreče in zdravja. Ob takih priložnostih je prav, da se spomnimo tudi starejših, katerim stisk roke in želja po zdravju pomeni mnogo več.

Tako je ob prehodu v leto 1983 Obrtno združenje Šentjur povabilo nekdanje obrtnike, ki so v pokoju, na skupno srečanje, da bi z njimi pokramljali in ob kozarčku vinca nazdravili novemu letu.

Po evidenci pri Obrtnem združenju je občanov, ki so se upokojili kot obrtniki, v občini Šentjur kar 26. Srečanja se je udeležila dobra polovica, kar je sicer malo, kljub temu pa je Obrtno združenje zadovoljno, saj so tako srečanje organizirali letos prvič. Zadovoljni pa so tudi zato, ker so med povabljenimi opazili kljub letom in zgarani preteklosti vesele in vedre obraze, iz katerih je odsevalo zadovoljstvo. Da jim leta niso mar, so dokazali tudi s pesmijo, ki je razblinila vsako, še tako turobno misel.

Zadovoljstvo je v imenu vseh povabljenih izrazil tudi tov. Rudi Ferlež. Posebej je poudaril, da so bili ob tem povabilu preseženi, saj doslej ni bilo v navadi, da bi se jih kdo spomnil, kot je to slučaj pri upokojenih iz združenega dela. Zahvalil se je za povabilo in pogostitev ter vsem navzočim kakor tudi Obrtnemu združenju zaželel srečno v novem 1983. letu.

Ob slovesu smo si tudi obljubili, da se, če ne prej, čez leto dni spet srečamo.

Aktivnost čebelarkega društva in družin

Razveseljivo je, da v čebelarških družinah Ponikva, Dramlje, Planina in Šentjur število članstva raste. Sedaj štejejo družine že nad 120 članov in to precej mlajših — doslej so bili na sestankih navzoči večinoma člani sivih glav. Člani imajo skupno približno 1200 panjev, kar pomeni nekako 10 panjev na člana.

Čebelarji se v zadnjem obdobju bavijo z obnovo starih panjev, ki postajajo za sodobnejše čebelarjenje neprimerni predvsem z vidika nevarne bolezni varooze. Prehajajo na poglobljene AŽ panje, kar zahteva pri čebelarjih znatna finančna sredstva, saj znaša cena takega panja nekaj nad 4.000 din, kar vsi člani sami ne zmorejo. Sedaj prizadevno iščejo ustanovo, ki bi jih pri njihovih prizadevanjih kreditirala. Ne vedo še, ali bodo to Kmetijske zadruga odnosno kombinati, Medex ali kaka druga ustanova. Zdravstveno stanje čebeljih družin je zaenkrat zadovoljivo, varooze zaenkrat še ni, zaskrbljeni pa so zato, ker ni na razpolago fumagilina, ki preprečuje nose. Na petih osnovnih šolah dobro delajo 4 čebelarški krožki. Program dela za leto 1983 je ob-

širen in obsega izobraževanje v obliki predavanj v vseh družinah in to o strokovnih opravilih in čebeljih kužnih boleznih. V družinah Dramlje in Ponikva bosta tečaja o osnovnem znanju ter ravnanju v primerih živalskih kužnih bolezni s poudarkom na čebelje bolezni. Čebelariskim krožkom bodo dokupili manjkačo opremo (pokrivala, zaščitne rokavice, točila, satnice in drobno orodje). Ponovno bodo pričeli s poskusno setvijo medovitih rastlin, kot so ajda, facelija ter nekatere vrste medovitih detelj. Predvidevajo zamenjavo manj kvalitetnih matic z rodovniškimi gospodarskimi maticami. Obnovili bodo družinski čebelnjak v Šentjurju s popleskom in menjava žlebov ter prepleskali čebelnjake krožkov na šolah. Nabavili bodo panje za čebelarje začetnike in krožkarje.

Za izvedbo celotnega programa bi društvo potrebovalo približno 300.000 din, ki jih bodo delno zbrali z različnimi nabiralnimi akcijami, pričakujejo pa seveda sredstva iz Sklada za intervencije v kmetijstvu pri SO Šentjur.

Ernest Rečnik

Aktivnejši v delegacijah SIS v KS

To lahko vsaj v večini primerov ugotovim predvsem za zadnje obdobje. Razlog temu je vsekakor problematika, ki se v zadnjih nekaj mesecih obravnava na različnih nivojih. V posameznih sredinah so že dojeli, da brez aktivnega vključevanja v razreševanje problemov ne bodo prišli daleč.

Pa čeprav se morda tema obravnavanega gradiva neposredno ne navezuje na tisto sredino, se posredno prej ali slej pojavijo problemi v isti sredini. Žal je čestokrat prepozno. Seveda pa od aktivnosti dela delegacij v prvi vrsti zavisijo njeno spremljanje. Če ni nikogar, ki bi njihovo delo spremljal, ocenjeval, dajal pobude in tudi opozarjal na napake, potem ponavadi ni uspeha. Če pa se ta zadeva obravnava na pravem mestu in redno ob določenih presledkih, potem tudi uspeh mora biti. Krajevni skupnosti Šentjur-center in okolica že dalj časa redno skrbita, da v kolikor je gradivo pravočasno posredovano od predlagatelja, da se z določenimi delegati gradivo že predhodno pregleda, izmenjajo se stališča in tako lahko de-

legacija bolj enotno zastopa svoja stališča na skupščinah SIS.

Seveda pa povsod ne gre tako, kajti nekatero gradivo pride prepozno in ne uspemo na primer delegacije sploh sklicati. Tako se je na primer dogodilo tudi z gradivom za zadnjo sejo Občinske zdravstvene skupnosti. Gradivo smo dvignili s pošto v sredo ob 12. uri in ker je bilo ta dan še nekaj sej, pošte niti pregledati nismo uspeli. V četrtek zjutraj odpremo pošto, na kar ugotovimo, da je seja skupščine te SIS sklicana za ponedeljek. Seveda, če bi se ukvarjali samo s tem delom, bi lahko sejo sklicali tudi telefonično, žal pa v nekaterih primerih tega ne uspemo. Razumeti pa je tudi treba, da delegat mora imeti malo več časa. Potem pa smo nezadovoljni zakaj delegatov ni in ni na seje skupščin SIS in še zakaj se ne sklicujejo seje delegacij v temeljnih sredinah. Preprost a praktičen primer, ki ga čutimo v sredinah, od koder delegiramo delegate za posamezne SIS. Upamo pa, da bo v bodoče tudi na tem področju celo malo boljše.

Dragan Slakan

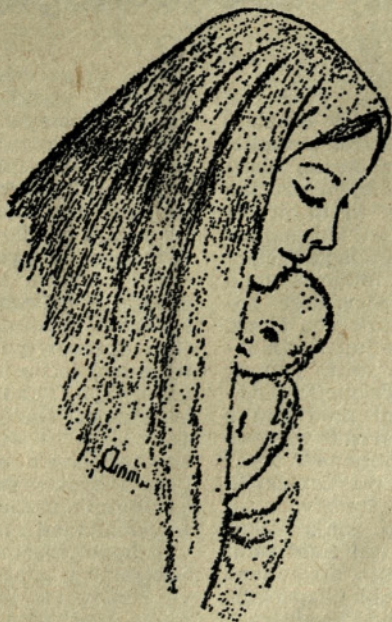
Aforizmi

Dijaki dvigujejo roko, ko jim je razlagana snov jasna — pri delegatih pa ravno narobe.

Delovni človek je naše največje bogastvo — dokler ni v bolniškem staležu.

Po vsem sodeč nam bodo tako oklestili žep, da to ne bo več osebni dohodek, temveč osebna tragedija!

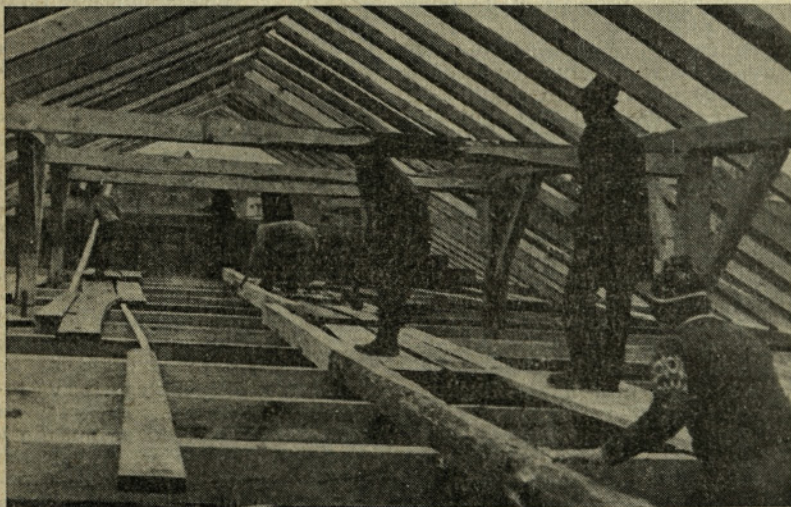
Doslej smo dobro plavali v dolgovi, odslej se bo potrebno učiti potapljanja!

*Vsem ženam in materam
čestitamo ob mednarodnem
prazniku-Dnevu žena*

družbenopolitične organizacije, SO in
uredništvo

Dom SLO in DS na Selah v novi podobi

Krajani KS Blagovna nadaljujejo s prostovoljnim delom, pri domu SLO na Selah. Pred kratkim so postavili ostrešje na objektu ki je za njih zelo pomemben.

Pohvaliti moramo tov. Leopolda Murna, ki je brezplačno naredil vso fotodokumentacijo izgradnje tega doma.

TVD PARTIZAN

Šentjur pri celju

SMUČARJI ŽELIMO OSTREJŠE ZIME

Smučarska tradicija v naši občini se nadaljuje. Mnogi ljubitelji smučanja se še prav gotovo spominjajo raznih tekmovanj, še posebej poznan je bil Lahov smuk. Skakalci so si uredili skakalnico pri Ajdjeku v Podgorju.

jekti pomenili, če ne bi veliko pozornosti posvetili vzgoji mladih smučarjev. Vsako leto so po šolah oragnizirani tečaji smučanja, kjer dobi smučar začetnik osnovna navodila za premagovanje smučarskega terena. Letos je TVD Partizan organiziral tudi smučarski avtobus za otroke od prvega do osmega razreda. Se-

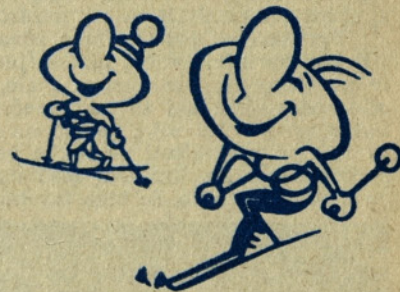
V tistem času je bila uresničena tudi ideja o postavitvi smučarske vlečnice nad Pešnico. Takrat je bila to edina vlečnica v naši občini, sedaj pa se že skoraj vsaka šola lahko pohvali s svojo prenosno vlečnico. Po krajevnih skupnostih pa si ljubitelji belega športa sami urejajo smučarske objekte.

TVD Partizan in smučarska sekcija »VOJKO«, sta v zadnjih dveh letih naredila velik korak v razvoju smučanja v naši občini. S pomočjo DO Alpos je bila v Krajncih postavljena nova smučarska vlečnica »UNIORČEK«.

Prav malo pa bi smučarski ob-

stavljeni so bile tri vrste rekreacijskega smučanja pod nadzorstvom. Skoraj vsako leto pa se poveča tudi vrsta vaditeljev in učiteljev smučanja pri smučarski sekciji.

F. Škoberne

OBVESTILO

ZTKO Šentjur organizira smučarski kombi za prevoz smučarjev na smučišče v Krajnce

ob delavnikih:

ob 13. in 14,30. uri s postajališč Pešnica (bloki) — center (blagovnica) — Hruševce (telefonska govorilnica).

Povratek: ob 17. uri

ob sobotah in nedeljah:

ob 8.30 in 12.30 uri, povratek ob 13. in 17. uri.

Cena povratne karte za šolarje je 20,00 din, za odrasle 30,00 din.

Glasilo UTRIP izdaja Občinska konferenca SZDL Šentjur pri Celju v nakladi 4000 izvodov.

Uredniški odbor: glavni urednik Hinko Pap; odgovorni urednik Goce Kalajdžiski; Drago Slakan, Franc Škoberne — delo KS in OZD — fotografije; Drago Mackošek, Bojan Batistič; lektorstvo — Danica Herič. Naslov uredništva: Titov trg 5, tel.: 741-286, 741-002, ž. rač. 50770-678-45153 OK SZDL Šentjur pri Celju. Tisk: TOZD »Papirkonfekcija« Krško. Oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov št. 745-15/9-1978. Fotografij in rokopisov ne vračamo.